

витісняючи перш за все традиційні карбонові технології. Це дозволить суттєво зменшити викиди парникових газів та інших забруднюючих речовин у атмосферу і стане внеском у протидію зміні клімату. Все це сприятиме поліпшенню якості довкілля і здоров'я населення.

Література:

1. Проект Закону України від 07.08.2018 № 9015 «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=338>.
2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020». Указ від 12.01.2015 р. № 5/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ips.ligazakon.net/document/view/u005_15?an=1&ed=2015_01_12

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЯК БАЗОВОЇ ОДИНИЦІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ЇЇ ЖИТТЄВОГО ПРОСТОРУ В ДОБРОБУТ НАСЕЛЕННЯ

Хухра О. Є., здобувач ступеня магістра 2 курсу кафедри Публічне управління і адміністрування

Лютин М. О., аспірант 4 курсу кафедри Публічне управління і адміністрування

Петренко В. П., д-р екон. наук, професор кафедри Публічного управління і адміністрування

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Очевидність того факту, що будь-яка територіальна громада (ТГ) в системі управління національним господарством України є суб'єктом господарювання, включеним в регіональну і загальнодержавну системи управління з необхідністю гармонізації і дотримання спільних інтересів, є доведеною як загальносвітовим, так і вітчизняним досвідом управління регіональним розвитком [1].

Проте, в процесі утворення у вітчизняній системі публічного управління і адміністрування значної множини суб'єктів господарювання нового типу, в яких управління всією різноманітністю господарських процесів повинно відбуватись під одночасним впливом комплексу цілей, інтересів та дій органів державної, регіональних і місцевих влад і населення, виникає необхідність уточнення певних загальновідомих положень.

В зв'язку з цим, вперше запропонована у 2016 році схема «раціоналізації використання людством природних ресурсів» [2, 3] і роль в цьому процесі інтелектуалізованого менеджменту [4] стала можливою для використання на рівні ТГ тільки після трансформування вітчизняної системи державного управління і місцевого самоврядування шляхом утворення об'єднаних територіальних громад та наділенням останніх цілковито новими обсягами прав і повноважень щодо їх функцій з використання місцевих ресурсів [5, 6]. В

зв'язку з цим, схему організації ефективного і результативного використання всіх належних ТГ спільних природних ресурсів живої і неживої природи виявилось доцільним трансформувати у вигляд, приведений на рисунку.

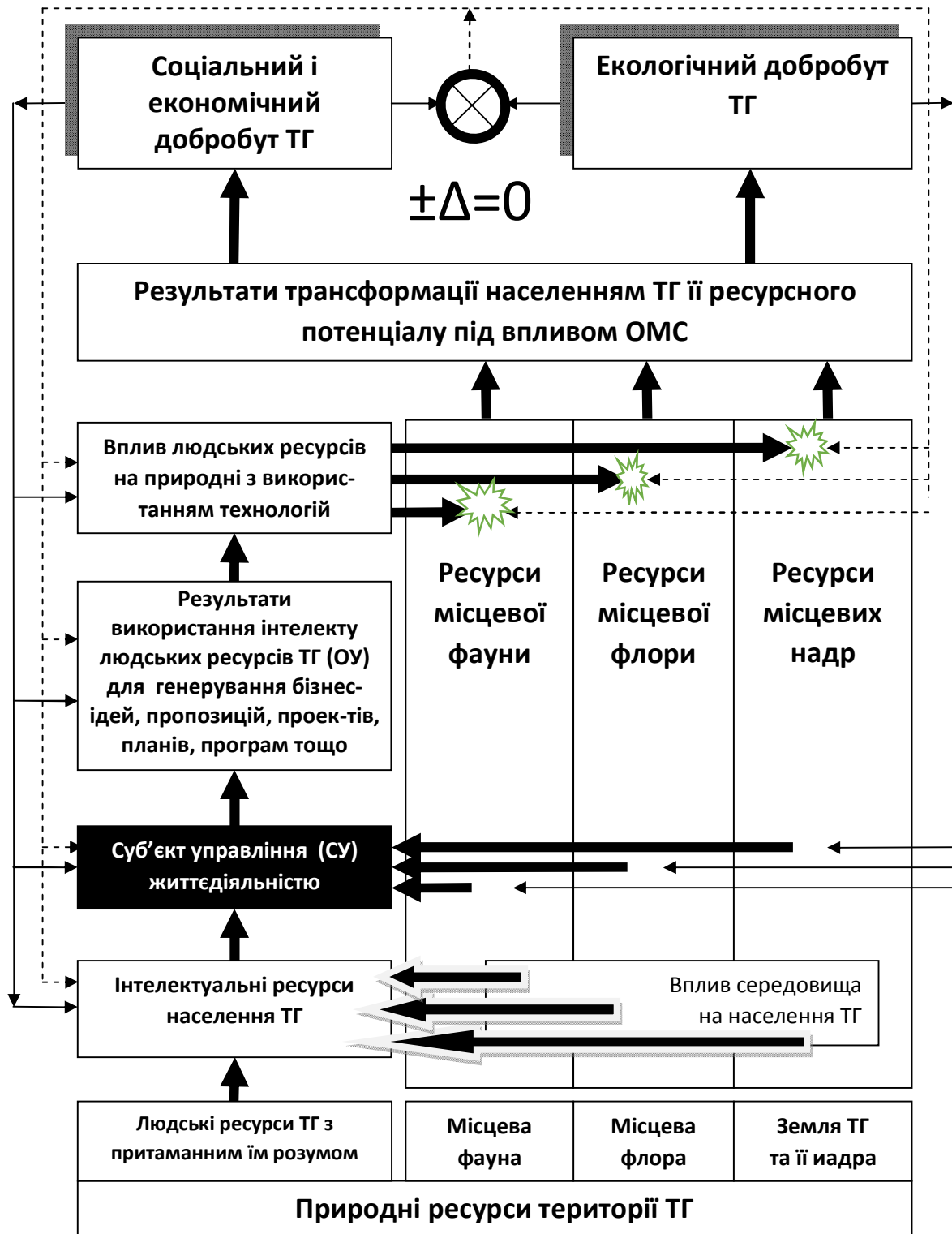

Рис. Реінтерпретація схеми організації належного використання спільних природних ресурсів територіальної громади під управлінням органу місцевого самоврядування (Дж. [24])

В такій інтерпретації наочно демонструються прямі і зворотні взаємозв'язки та взаємовпливи людських ресурсів ТГ, які визначаються інтелектуальною і професійно-кваліфікаційною здатністю всіх категорій учасників процесу життєдіяльності приймати управлінські рішення щодо використання наявних на території громади природних ресурсів.

При цьому, якщо більша частина людей думає, генерує і приймає індивідуальні або групові рішення щодо використання тих чи інших ресурсів за тими чи іншими технологіями для досягнення індивідуальних або групових приватних цілей та забезпечення відповідних інтересів індивідуумів або їх груп (множина об'єктів управління ОУ), то менша їх частина (орган місцевого самоврядування СУ) покликана генерувати кваліфіковані управлінські рішення щодо утримання діяльності окремих індивідуумів та їх груп в рамках загальних цілей та інтересів всього населення територіальної громади, існуючих загальнодержавних законів і нормативно-правових актів, регіональних і внутрішніх регулювань, а іншими словами – управляти діяльністю всієї множини людей в громаді з гармонізацією потреб і можливостей.

Таким чином, орган управління життєдіяльністю ТГ повинен управляти процесами соціально-економічного розвитку громади таким чином, щоб результатом управління стало забезпечення високого рівня локальної економіки на основі раціонального і збалансованого використання локальних природних ресурсів за одночасного збереження і охорони навколишнього середовища для забезпечення бажаного і необхідного населенню соціального, економічного і екологічного рівня добробуту, а іншими словами – сталого розвитку.

Запропонована інтерпретація процесів трансформації природних ресурсів в рамках ТГ в корисні для суспільства економічні, соціальні і екологічні результати розвитку демонструє не тільки роль і місце органу місцевого самоврядування в процесі належного використання спільних природних ресурсів, а й важливість ролі, місця та обов'язкового залучення будь-якого члена чи групи членів громади до процесів управління, що підтверджує необхідність і доцільність використання в практиці управління соціально-економічним розвитком територій т. зв. партисипативних та інклюзивних технологій управління [7, 8, 9], за використання яких працівниками органів місцевого самоврядування створюються можливості для залучення експертів, громадськості та політиків до спільного вирішення проблем, що становлять суспільний інтерес для ТГ і які тільки торують собі дорогу у вітчизняну практику публічного управління [10].

Модель інклюзивного управління розвитком територій передбачає зосередження органу управління (в даному випадку органу місцевого самоврядування ТГ) на масштабній розбудові спроможності громадськості брати участь у процесах прийняття соціально значимих управлінських рішень. Тому технології та інструменти інклюзивного управління виступають важливим засобом нарощування цієї спроможності, що, на думку експертів McKinsey Global Institute, є гарантією сталого, інклюзивного і динамічного економічного зростання і соціального розвитку її суб'єктів [11].

Література:

1. Варцаба В. І. Управління регіональним розвитком: теорія і практика гармонізації цілей та інтересів влади, науки і бізнесу / В. І. Варцаба. – Ужгород: ПрАТ «Видавництво «Закарпаття», 2015. – 000 с.
2. Петренко В. П. Щодо ідентифікації процесу інтелектокористування в якості фундаментальної проблеми раціоналізації використання людством природних ресурсів планети / В. П. Петренко // Матеріали міжнар. наук.-практ. конференції «Економіка та управління в нафтогазовому комплексі України: актуальні проблеми, реалії та перспективи» (21-23 вересня 2016 р., м. Івано-Франківськ). – Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2016. – С. 77-78.
3. Petrenko V. The Process of Intelligence Usage as a Fundamental Problem of Rationalizing the Human Use of Earth's Natural Resources / V. Petrenko, S. Kis, Ya. Kalambet // International Interdisciplinary Scientific Journal CZ-WNS. – 2019. – #1. – pp. 20-30.
4. Petrenko V. Intellectualization Management of Intellectual Resources - Urgent Need of Modern Society / V. Petrenko // World Scientific News. – 2016. – #57. – pp. 674-679.
5. Петренко В. П. Інтерпретація об'єднаної територіальної громади як об'єкта публічного управління та адміністрування / В. П. Петренко // Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27.04.2017 р., м. Полтава). – Полтава: ПолтНУУ, 2017. – 190 с. (с.54-56).
6. Панасюк Р. В. Структурно-функціональна модель об'єднаної територіальної громади як первинного елемента системи місцевого самоврядування / Р. В. Панасюк // International Journal of Innovative Technologies in Economy. – 2018. - №1(13). – С. 104-112.
7. Feldman, M. S., Khademian, A.M. Role of public manager in inclusion: Creating communities of participation. Governance: An International Journal of Policy, Administration, and Institutions. – 2007. – # 20 (2). – pp. 305-324.
8. Feldman, M. S., A. M. Khademian, K. S. Quick. Ways of knowing, inclusive management, and promoting democratic engagement: An introduction to the special issue. / International Public Management Journal. – 2009. – #12 (2). – pp. 123-136.
9. Quick, Kathryn S., Feldman, Martha S. Distinguishing Participation and Inclusion / Journal of Planning Education and Research. – 2011. – №31(3). – pp. 272–290.
10. Кожина А. В. Теоретико-методологічні засади публічного управління інклюзивним місцевим розвитком : дис... на здоб. наук. ступ. д-ра наук з держ. упр. за спец. 25.00.02 - Механізми державного управління. – Національна академія державного управління при Президентові України, Київ, 2021. – 496 с.
11. Sternfels, B., Francis, T., Madgavkar, A., Smit, S. Our future lives and livelihoods: Sustainable and inclusive and growing / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.mckinsey.com/featured-insights/sustainable-inclusive-growth/our-future-lives-and-livelihoods-sustainable-and-inclusive-and-growing?cid=other-eml-nsi-mip-mck&hlkid=3d8330932d6341e7ade4655202eb85b9&hctky=11939275&hdpid=a58951a2-02de-4c23-8307-7431f1f1c021>